

Vec C-230/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

9. apríl 2021

Vnútroštátny súd:

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

6. apríl 2021

Žalobkyňa:

X, konajúca vo svojom mene a vo svojom postavení zákonnej zástupkyne svojich maloletých detí Y a Z

Žalovaný:

Belgische Staat

Predmet konania vo veci samej

Žalobkyňa podala na Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rada pre cudzinecké spory, Belgicko) dve žaloby o určenie neplatnosti rozhodnutí splnomocnenca ministra pre sociálne veci a verejné zdravie, ako aj pre azyl a migráciu zo 17. marca 2020, ktorými jej tento splnomocnenec odmietol udeliť jednak vízum na zlúčenie rodiny s jej dcérou, ktorej bolo v Belgicku priznané postavenie utečenca, a jednak vízum z humanitárnych dôvodov pre oboch maloletých synov žalobkyne.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad pojmu „maloletý bez sprievodu“ v zmysle článku 2 písm. f) v spojení s článkom 10 ods. 3 písm. a) smernice 2003/86

Prejudiciálne otázky

Má sa právo Únie, najmä článok 2 písm. f) v spojení s článkom 10 ods. 3 písm. a) smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny, vykladať v tom zmysle, že na to, aby vzniklo právo na zlúčenie rodiny s prvostupňovými príbuznými v priamej vzostupnej línii, musí byť „maloletá osoba bez sprievodu“, ktorá je utečencom a ktorá sa zdržiava v členskom štáte, podľa jeho vnútroštátneho práva „nezosobášená“?

V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku, možno maloletého utečenca, ktorého manželstvo uzavreté v cudzine sa z dôvodov verejného poriadku neuzná, považovať za „maloletého bez sprievodu“ v zmysle článku 2 písm. f) a článku 10 ods. 3 smernice 2003/86/ES?

Uvádzané právne predpisy Únie

Článok 2 písm. f) a článok 10 ods. 3 smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny

Články 7 a 24 Charty základných práv Európskej únie

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov

Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 3. apríla 2014 o usmernení k uplatňovaniu smernice 2003/86/ES o práve na zlúčenie rodiny

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Článok 9, článok 10 ods. 1 prvý pododsek bod 7, článok 13 a článok 61/14 wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zákon o vstupe na štátne územie, pobyte, usadení sa a vyhostení cudzincov) z 15. decembra 1980 (ďalej len „zákon o cudzincoch“)

Články 21, 27 a 35 Wetboek van internationaal privaatrecht (zákoník medzinárodného práva súkromného, ďalej len „WIPR“)

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Dcéra žalobkyne (narodená 2. februára 2001) bola v decembri 2016 v Libanone zosobášená ako maloletá s Y. B., ktorý mal platné povolenie na pobyt v Belgicku.
- 2 V auguste 2017 prišla do Belgicka. Dienst Vreemdelingenzaken (Cudzinecký úrad, Belgicko) neuznal jej manželstvo, lebo ide o detské manželstvo, ktoré sa považuje za nezlučiteľné s verejným poriadkom. V septembri 2018 jej bolo priznané postavenie utečenca.
- 3 Žalobkyňa podala v decembri 2018 na belgickom zastupiteľstve v Bejrúte (Libanon) žiadosť o vízum na zlúčenie rodiny, aby sa mohla pripojiť ku svojej dcére v Belgicku, a žiadosť o dve humanitárne víza pre svojich maloletých synov.
- 4 Splnomocnenec ministra pre sociálne veci a verejné zdravie, ako aj pre azyl a migráciu (ďalej len „minister“) v júni 2019 odmietol udeliť vízum na zlúčenie rodiny a humanitárne víza pre synov žalobkyne. Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rada pre cudzinecké spory) tieto rozhodnutia v novembri 2019 zrušila.
- 5 V marci 2020 vydal splnomocnenec ministra nové rozhodnutia, ktorými boli uvedené žiadosti opäť zamietnuté. V podstate sa domnieval, že uzavretie manželstva dcéry je podľa článku 27 WIPR v krajine pôvodu dcéry v celom rozsahu platné, a preto nemožno poprieť, že dcéra si vo svojej krajine pôvodu už založila vlastnú rodinu, a preto ešte pred svojím príchodom do Belgicka už nepatrila k najbližšej rodine svojich rodičov. Bolo by diskriminačné a rozporné, ak by sa vychádzalo z toho, že ešte patrí k najbližšej rodine, a z tohto dôvodu by sa jej rodičom povolilo pripojiť sa k nej.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 Podľa názoru splnomocnenca ministra žalobkyňa nespĺňa podmienky stanovené v článku 10 ods. 1 prvom pododseku bode 7 zákona o cudzincoch [alebo článku 10 ods. 3 písm. a) smernice 2003/86], lebo jej dcéra v dôsledku svojho manželstva, ktoré bolo platne uzavreté v jej krajine pôvodu, ešte pred svojím príchodom do Belgicka už nepatrila k najbližšej rodine svojich rodičov. Podľa článku 10 ods. 1 prvého pododseku bodu 4 zákona o cudzincoch a článku 4 ods. 1 smernice 2003/86 sa totiž najbližšia rodina skladá z manželských partnerov a maloletých nezosobášených detí.
- 7 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že zákon o cudzincoch ani smernica 2003/86 nepredpisujú, že jej dcéra musí byť nezosobášená. Okrem toho manželstvo jej dcéry v Belgicku nie je uznané. Jej dcéra musí na to, aby vzniklo právo na zlúčenie rodiny s jej rodičmi, byť len maloletá a bez sprievodu v zmysle článku 2 písm. f) smernice 2003/86, čo je v prejednávanej príhode splnené.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 8 Vnútroštátny súd v podstate uvádza, že – pokiaľ mu je známe – Súdny dvor sa ešte nezaoberal otázkou, či (maloletý) garant, ktorému bolo priznané postavenie utečenca, musí byť „nezosobášený“.
- 9 Z judikatúry Súdneho dvora (rozsudok z 13. novembra 1990, Marleasing, C-106/89, bod 8) vyplýva, že pojmy súvisiace so zlúčením rodiny, ktoré sú použité v belgickom zákone o cudzincoch, sa musia v čo najväčšej miere vykladať z hľadiska smernice 2003/86.
- 10 Zdá sa, že situácia, v ktorej sa nachádza dcéra žalobkyne, sa zhoduje so situáciou, v ktorej sa nachádza „maloletý bez sprievodu“ v zmysle článku 10 ods. 3 písm. a) v spojení s článkom 2 písm. f) smernice 2003/86, keďže táto smernica neobsahuje nijaké údaje týkajúce sa rodinného stavu dotknutej osoby, ak je garant, ktorému bolo priznané postavenie utečenca, „maloletým bez sprievodu“. Dcéra síce v roku 2016 uzavrela v Libanone manželstvo so svojím terajším „partnerom“, ale belgické úrady toto (detské) manželstvo neuznávajú.
- 11 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že podľa názoru žalovaného na to, aby prichádzalo do úvahy zlúčenie rodiny s garantom, ktorý sa zdržiava v členskom štáte, „maloleté deti“ v zmysle článku 4 smernice 2003/86 nesmú byť zosobášené, a preto by bolo podľa názoru žalovaného diskriminačné a rozporné, ak by sa zosobášeným maloletým, ktorým bolo priznané postavenie utečenca, napriek tomu povolilo, aby sa k nim pripojili ich rodičia.
- 12 Vnútroštátny súd sa preto pýta Súdneho dvora, či pojem „maloletý“ utečenec „bez sprievodu“ znamená, že na to, aby vzniklo právo na zlúčenie rodiny s prvostupňovými príbuznými v priamej vzostupnej línii, tento utečenec musí byť „nezosobášený“, hoci v definícii, ktorá sa nachádza v smernici 2003/86, to nie je

tak uvedené, a aký význam má neuznané manželstvo, ktoré bolo uzavreté v cudzine, pre definíciu pojmu „maloletý bez sprievodu“.

PRACOVNÝ DOKUMENT